

njo zamahnil in napravila se je okrog njih gosta megla in jih zakrila. Oni so pa bežali, kolikor so jih noge nesle.«

»Kaj pa je bilo s hudobcem, ali je umrl?«

»Tepec! Ali misliš, da v peklu tudi umirajo? Čakati se mi ni zdelo več varno. Tekel sem do prvega ovinka. Tam sem od daleč gledal, kaj se bo zgodilo z bolnim peklenščkom. Zvijal se je v strašnih bolečinah, jaz pa sem mislil sam pri sebi: ‚Prav ti je, peklenški požeruh!‘ Potem sem pa videl, kako je prišlo pet novih hudob po svojega onemoglega tovariša in še peklenški zdravnik je bil z njimi. Zdravnik je potresel onemoglega s peklenško žerjavico, potem so ga pa tovariši odnesli nazaj v pekel, menda na okrevanje.«

»Kaj si pa ti potem storil?«

»Ko so hudobca odnesli, sem začel misliti, kako bi bilo, če bi jo potem še po mene primahali. Zbal sem se in stekel in nisem prej jenjal teči, da sem pribežal k študentu Gašperju. Od samega strahu sem bil tako bled, da sem bil naenkrat ves črn.«

»Ves črn? Zdaj pa vidim, da samo lažeš in kvasiš. Tako si bil bled, da si postal ves črn. Od česa neki? Od peklenških saj?«

»Če ti bolje veš, pa ti resnico povej. Jaz ti povem to, kar sem sam doživel. Če hočeš verjeti, dobro, če nočeš, pa tudi dobro.«

»Kako ste pa potem iz brezna ven prišli?«

»Jaz sem šel ljudi klicat, da so prišli z vrvmi in z lestvijo po nas. V nekaj urah so nas pa imeli zunaj.«

»Že spet tako govoriš, da ni za nikamor. Kdo ti pa more verjeti!«

»Če nočeš verjeti, pa pusti. Še povsod so mi verjeli, kako se mi je godilo, samo takile otročaji kakor ste vi, hočete več vedeti.«

Oramaní... Njega več ni. Njegova povest pa še živi. Pa tudi le še v spominu malokaterih. Skoraj bi šla za njim, če bi jaz ne bil toliko dober, da sem jo ohranil vam in poznejšim rodovom.

Janko Samec

Jesen prihaja ...

*Jesen prihaja s svojimi darovi
in z dobrohotno roko vsem jih nudi,
ki so potili na domači grudi
se dneve vse kot zvesti nje sinovi.*

*Roké razkleni in si vanje ulovi
od vsega, da poplašajo se trudi
ti mnogih ur in da boš v zimi hudi
bil srečen med domačimi zidovi!*

*Takrat za hip se spomni v svojih mislih
na tiste tudi, ki kot siromaki
se lačni stiskajo po tujih svislih.*

*Pa k njim pristopi z darom v roki vsaki,
da srca njih te bodo imela v čislih
in vsi na svetu bomo res enaki!*